BUPL Hovedstaden vil anbefale Børne- og Ungeudvalget ikke at indføre modulpasning.

Men hvis det ikke kan være anderledes, som det fremgår af det politiske handlerum, så giver en 30 timers løsning umiddelbart mest mening, fordi den bl.a. lægger sig op af det, der allerede kendes for forældre på barsel. Større fleksibilitet vil blot forstærke udfordringerne, som modulpasning giver pædagogisk, administrative og økonomisk.

Det kan umiddelbart fremstå som et godt tilbud for forældre, at kommunen vil tilpasse pasningen til deres behov, men i takt med at behovene ændres eller det glemmes hvad, der er ændret til, dette ikke overholdes etc. så kan det meget hurtigt blive en alvorlig belastning for forældresamarbejdet. Fokus på modul, i stedet for alt det andet, der burde være vigtigere af pædagogiske, kvalitative og trivselsmæssige årsager.

Det fremgår af indstillingen at i Ålborg og Århus er det administrerbart og tillidsbaseret, Århus oplever det ikke misbrugt. Men ved vi helt konkret, at det rent faktisk forholder sig sådan eller er det blot lokalt på institutionerne man oplever bøvlet.

Til sammenligning skal det her nævnes, at pædagogandelen i Ålborg er 68,6%, i Århus 51,7% og i København 45,8%. Københavns pædagogandel er et gennemsnit af det kommunale områdes lige over 40%, og det selvejende områdes lige under 50% (juni 2024). Der er således nogle markante forskelle her, der er værd at tage med i betragtning.

Modulpasningen går ud over sammenhæng i børnegrupperne og planlægningen af længerevarende aktiviteter, herunder muligheder for ture, projekter og traditioner. Det stiller helt anderledes krav til den daglige tilrettelæggelse af det pædagogiske arbejde, og forældresamarbejdet.

Modulpasning er administrativt tungt, muligvis mest lokalt og det besværliggær som nævnt den pædagogiske planlægning. Hermed udfordre det mulighederne for at sikre den pædagogiske kvalitet, med gode fælles aktiviteter, eller ture ud af huset, når aktiviteterne skal planlægges ud fra fremmødet, der prioriteres højest.

Indstillingen lægger op til 'tillidsbaseret uden systemisk kontrol', men det skal stadig administreres lokalt af institutionerne, det er jo dem der skal leve med konsekvenserne, som om de ikke havde alt for meget administration i forvejen. I en tid, hvor man netop burde gå den modsatte vej. At forældrebetalingen måske kan nedsættes med 17-20%, giver velsagtens en usikkerhed om de økonomiske konsekvenser, men her er trods alt tale om en mindre del af forældrebetalingen. At det anføres at det intet yderligere betyder for økonomien, er nok ikke helt retvisende.

Der er kun begrænset mulighed for at tilpasse personale ressourcer, når forældres behov ændres, hvorfor det ligeledes skaber økonomiske og administrativ usikkerhed. Det er positivt at institutionernes budgetter ikke her er tænkt reguleret pga. modulpasning.

Hertil kommer at de ressourcer det alt andet lige koster børne- og ungeområdet, hvis man indføre modulpasning, ville kunne bruges til at sikre kvaliteten, forbedringer eller som det foreslås kan man naturligvis vælge at hæve den almindelige betaling for en fuldtidsplads.

Tidligere rapporter om modulpasning peger på, at det kan være særligt udfordrende for enlige forældre bl.a. fordi de alt andet lige ikke kan bruge fleksibiliteten, men måske kan ende med en endnu dyrere fuldtidsplads. Der er hermed en familiepolitisk skævvridning.

Århus modellen med at forældre med en måneds varsel skal indmelde mødetider for en to ugers periode, virker som planlægningsmæssigt mareridt, både administrativt og pædagogisk.

For ikke at tale om forældrenes oplevelse af fleksibilitet næppe her trækker i den ønskede retning.

Det er fremmedgørende for medarbejdere, der almindeligvis arbejder med pædagogik, relationer, tæt kommunikation, ofte også om familiære udfordringer, at blive en slags kontrollanter. Det er en dobbeltrolle som er kontraproduktiv, dels for samarbejdet omkring børnene, dels i forhold til at tiltrække og fastholde pædagoger. Det kan mange steder måske godt fungere, men de steder hvor der opstår problemer, kan dette være selvforstærkende, fordi det kan smitte af på disse borgeres øvrige relationer med institutionen og synet på kommunen.

Dette er blot nogle af de umiddelbare konsekvenser, pædagogisk, administrativt og økonomisk, hvis modulpasning indføres i daginstitutioner i Københavns Kommune.

På vegne af Henriette Brockdorff

Henrik Krogh

BUPL Hovedstaden